

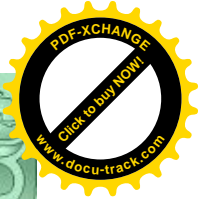
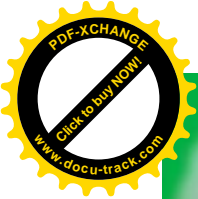
พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค

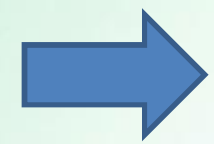
พ.ศ.๒๕๕๑

มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

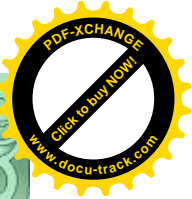
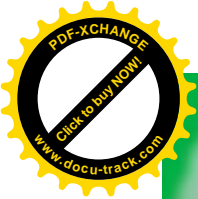
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
(มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑)











กระบวนการพิจารณาคดีผู้บริโภคดีให้เป็นไปตามกฎหมายและ
ข้อกำหนดในกรณีไม่มีให้นำ ปพพ. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗

บททั่วไป



ประธานศาลอุทธรณ์เป็นผู้วินิจฉัยว่าคดีใดเป็นคดีผู้บริโภคและให้เป็นที่สุด
แต่ไม่กระทบถึงกระบวนการพิจารณาใด ๆ ที่ได้กระทำไปก่อน

การให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นการขอในคดีผู้บริโภคต้องกระทำ
อย่างช้าในวันนัดพิจารณาแต่ในคดีอื่นต้องทำอย่างช้าในวันขึ้นสองสถานหรือวันสืบพยานถ้าไม่มีการชี้
สองสถานหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วห้ามมิให้มีการขอให้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีกและเมื่อได้รับ
คำขอจากศาลชั้นต้นแล้วให้มีความวินิจฉัยและแจ้งผลไปยังศาลชั้นต้นโดยเร็ว

การดำเนินการระหว่างศาลชั้นต้นกับศาลอุทธรณ์จะดำเนินการโดยทางโทรสารหรือสื่อ
เทคโนโลยีสารสนเทศอื่นใดก็ได้

มาตรา ๘





ให้ศาลสั่งให้คู่ความทำการแก้ไขกระบวนการพิจารณาผิดระเบียบหรือผิดหลง
ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเว้นแต่ข้อ
ผิดระเบียบหรือผิดหลงดังกล่าวเกิดจากความไม่สุจริตของคู่ความฝ่ายนั้น

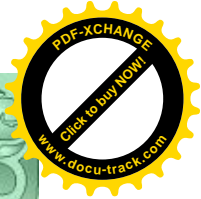
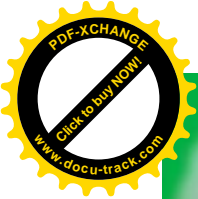
มาตรา ๙

บททั่วไป (ต่อ)

การฟ้องบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจชำระหนี้ไม่ให้นำกฎหมายที่บังคับให้นิติกรรมต้องมี
หลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบจะฟ้องร้องบังคับคดีได้มาใช้บังคับแก่ผู้บริโภคน
กรณีกฎหมายบังคับให้สัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้บริโภคหรือผู้ประกอบธุรกิจจะต้องทำ
ตามแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง ถึงแม้สัญญาดังกล่าวยังมีได้ทำให้ถูกต้องตามแบบนั้น แต่ผู้บริโภคได้วาง
มัดจำหรือชำระหนี้บางส่วนแล้วให้ผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องบังคับให้จัดทำสัญญาให้เป็นไปตามแบบที่
กฎหมายกำหนดหรือชำระหนี้เป็นการตอบแทนได้

มิให้นำ ปวพ. มาตรา ๙๔ มาใช้บังคับแก่ผู้บริโภคในการฟ้องคดีผู้บริโภคและการพิสูจน์
ถึงพฤติกรรมหรือสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจ

มาตรา ๑๐



ให้ถือว่าข้อความในประกาศ โฆษณา คำรับรองหรือการ
กระทำด้วยประการใด ๆ ของผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งทำให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ใน
ขณะทำสัญญาว่าจะมอบให้หรือจัดหาให้ซึ่งสิ่งของบริการหรือสาธารณูปโภคอื่นใด
หรือจะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่ผู้บริโภคเพื่อเป็นการตอบแทนที่เข้าทำ
สัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ ที่จะให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้บริโภคเพิ่มเติมขึ้นหลังจากที่ได้
ทำสัญญาไว้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาซึ่งผู้บริโภคสามารถนำสืบพยานบุคคลหรือ
พยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อตกลงดังกล่าวได้แม้ไม่ปรากฏข้อตกลงนั้นในหนังสือที่ได้
ทำขึ้นไว้ทั้งที่กฎหมายกำหนดว่าต้องทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือ

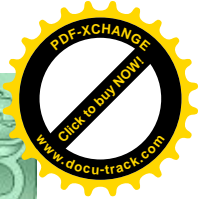
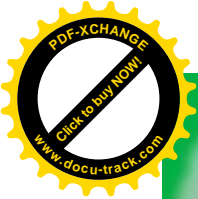
มาตรา ๑๑

บททั่วไป (ต่อ)

ในการใช้สิทธิ การชำระหนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจ
ต้องกระทำด้วยความสุจริตโดยคำนึงถึงมาตรฐานทาง
การค้าที่เหมาะสมภายใต้ระบบธุรกิจที่เป็นธรรม

มาตรา ๑๒





กรณีความเสียหายเกิดขึ้นต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพหรืออนามัยโดยผลของ
 สารที่สะสมอยู่ในร่างกายของผู้บริโภคหรือต้องใช้เวลาในการแสดงอาการ
 ต้องใช้สิทธิเรียกร้องภายในสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้
 ประกอบธุรกิจที่ต้องรับผิดชอบแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย

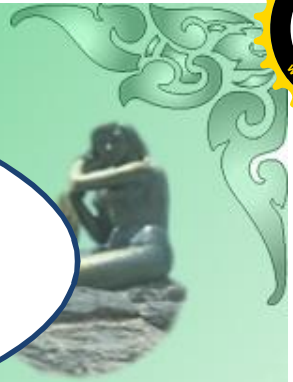
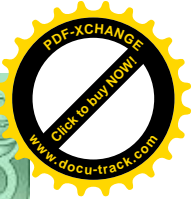
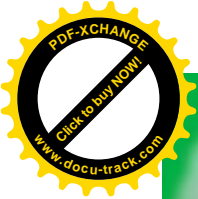
มาตรา ๑๓

บททั่วไป (ต่อ)

ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าเสียหายที่พึงจ่าย
 ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ไม่นับในระหว่างนั้น
 จนกว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้บอกเลิกการเจรจา

มาตรา ๑๔





ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือ
กฎหมายอื่นที่ให้นำมาใช้บังคับหรือระยะเวลาตามที่ศาลกำหนดไว้เมื่อ
ศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความ ร้องขอศาลมีอำนาจยื่นหรือขยาย
ระยะเวลาได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

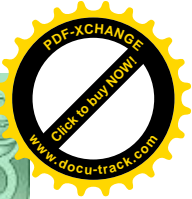
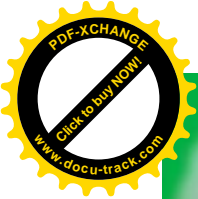
มาตรา ๑๕

บททั่วไป
(ต่อ)

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นใดหรือการแจ้งวันนัดคำสั่งของ
ศาลหรือข้อความอื่นไปยังคู่ความหรือบุคคลอื่นใดในคดีผู้บริโภคศาลอาจสั่ง
ให้ดำเนินการโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โทรศัพท โทรสาร ไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นใดก็ได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน
ความสะดวกรวดเร็ว ความเหมาะสมตามสภาพแห่งเนื้อหาของเรื่องที่ทำกรติดต่อทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๑๖





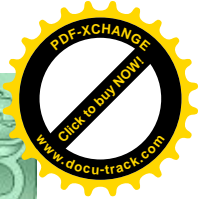
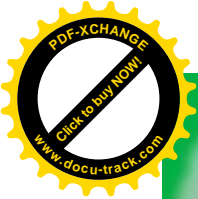
การฟ้องคดี


วิธีพิจารณาคดี
 ผู้บริโภคใน
 ศาลชั้นต้น

คำพิพากษาและ
 คำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี


การพิจารณาคดี



ให้ผู้ประกอบธุรกิจเสนอคำฟ้องต่อศาลที่
ผู้บริโภคมียุติอำนาจอยู่ในเขตศาลได้เพียงแห่ง
เดียวแม้จะมีสิทธิเสนอคำฟ้องได้หลายแห่ง

มาตรา ๑๗

การฟ้องคดี





ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น
จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยการยื่นฟ้องตลอดจนการดำเนินการพิจารณาใด ๆ ซึ่งดำเนินการโดยผู้บริโภค
หรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมแต่ไม่รวมถึงความรับผิดในชั้นที่สุด

ถ้าความปรากฏแก่ศาลว่าการนำคดีมาฟ้องโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเรียกร้อยค่าเสียหาย
เกินสมควรประพัตินไม่เรียบริ้อยดำเนินกระบวนการพิจารณานั้นมีลักษณะเป็นการประวิงคดีหรือไม่
จำเป็นหรือมีพฤติการณ์อื่นที่ศาลเห็นสมควรศาลอาจมีคำสั่งให้ชำระค่าฤชาธรรมเนียมที่ได้รับการยกเว้น
ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรหากไม่ปฏิบัติตามให้สั่งจำหน่ายคดีออกจาก
สารบบความ

ถ้าศาลเห็นว่าคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบเสียค่าฤชาธรรมเนียมทั้งหมดหรือแต่
บางส่วนของคู่ความทั้งสองฝ่ายให้ศาลพิพากษาในเรื่องค่าฤชาธรรมเนียมโดยสั่งให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง
นั้นชำระต่อศาลในนามของผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคซึ่งค่าฤชาธรรมเนียมที่ได้รับ
ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๑๘

การฟ้องคดี
(ต่อ)





ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหรือสมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องและดำเนินคดีผู้บริโภคได้

การฟ้องคดีให้ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภคให้ชัดเจนในกรณีสมาคมเป็นผู้ฟ้องและมีการเรียก ค่าเสียหาย ให้เรียกค่าเสียหายแทนได้เฉพาะแต่ผู้บริโภคที่เป็นสมาชิกของสมาคมนั้นในขณะยื่นฟ้อง เท่านั้น การยื่นฟ้องหรือประนีประนอมยอมความในคดีจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก ผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องมาแสดงต่อศาลและในการถอนฟ้องศาลจะอนุญาตต่อเมื่อไม่เป็นผลเสียต่อการ คุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม

ภายหลังยื่นฟ้องสมาคมผู้ยื่นฟ้องถูกเพิกถอนการรับรองให้ผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องเข้าดำเนินคดี ต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าไม่ทราบถึงการถูกเพิกถอนจะมีคำสั่งให้แจ้งบุคคลดังกล่าวทราบโดยกำหนด ระยะเวลาที่ต้องเข้ามาในคดีไปพร้อมด้วยก็ได้ บรรดากระบวนการพิจารณาที่ผ่านมามีผลผูกพันผู้บริโภคนั้น หากไม่เข้าภายในกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งจำหน่ายคดีส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น

มาตรา ๑๙

การฟ้องคดี (ต่อ)





การฟ้องคดีโจทก์จะฟ้องด้วยวาจาให้เจ้าพนักงานคดีจัดให้มีการบันทึก
รายละเอียดแห่งคำฟ้องแล้วให้โจทก์ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญหรือจะฟ้องเป็น
หนังสือก็ได้

คำฟ้องต้องมีข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีรวมทั้งคำขอบังคับ
ชัดเจนพอที่จะให้เข้าใจได้ หากศาลเห็นว่าไม่ถูกต้องหรือขาดสาระสำคัญบางเรื่อง
ศาลอาจมีคำสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้

มาตรา ๒๐

การฟ้องคดี
(ต่อ)

ภายหลังที่มีการฟ้องคดีผู้บริโภคลแล้วหากมีการฟ้อง
เพิ่มเติม ฟ้องแย้งหรือโดยร้องสอดหรือศาลมีคำสั่งให้รวม
พิจารณาคดีแพ่งอื่นใดเข้ากับคดีผู้บริโภคให้ถือว่าเป็นคดีผู้บริโภค
ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๒๑





การยื่นคำขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีถ้าบุคคลใดหรือคู่ความฝ่ายใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่อาจต้องอ้างอิงหรือจำนงจะอ้างอิงจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีการฟ้องคดีหรือจะสืบในภายหลัง

ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้วให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควรถ้าอนุญาตก็ให้สืบพยานหลักฐานไปตามพระราชบัญญัตินี้ ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ให้ศาลเก็บรักษาไว้

ในกรณีที่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและยังไม่ได้เข้ามาในคดีนั้นให้ศาลสั่งคำขอนั้นอย่างคำขออันอาจทำได้แต่ฝ่ายเดียวและถ้าอนุญาตให้สืบพยานไปฝ่ายเดียว

มาตรา ๒๒๒

การพิจารณา

คดี





กรณีมีเหตุฉุกเฉินเมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๒๒ ผู้ยื่นจะยื่นคำร้อง
รวมไปด้วยเพื่อให้ศาลมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้าและถ้าจำเป็น
จะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐาน
ที่ขอสืบไว้ก่อนโดยมีเงื่อนไขขออย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควรให้นำ ปวพ.
มาตรา๒๖๑,๒๖๒,๒๖๓,๒๖๗,๒๖๘ และ ๒๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

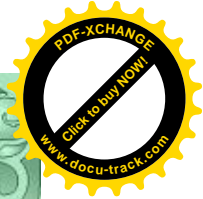
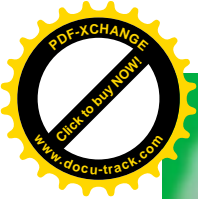
มาตรา ๒๓

การพิจารณาคดี
ต่อ

ศาลรับฟ้องแล้วให้กำหนดวันนัดพิจารณาโดยเร็วและออกหมายเรียก
จำเลยให้มาศาลตามกำหนดนัดเพื่อการไกล่เกลี่ยให้การและสืบพยานในวันเดียวกัน
ทั้งนี้ ให้ศาลส่งสำเนาคำฟ้องหรือสำเนานับที่คำฟ้องให้จำเลยและสั่งให้โจทก์มาศาล
ในวันนัดพิจารณา
จำเลยจะยื่นคำให้การเป็นหนังสือก่อนวันนัดพิจารณาก็ได้

มาตรา ๒๔





ในวันนัดพิจารณาเมื่อโจทก์และจำเลยมาพร้อมกันแล้วให้เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือบุคคลที่ศาลกำหนดหรือที่คู่ความตกลงกันทำการไกล่เกลี่ยให้คู่ความได้ตกลงกันหรือประนีประนอมยอมความกันก่อนในการไกล่เกลี่ย ถ้าฝ่ายใดร้องขอหรือผู้ไกล่เกลี่ยเห็นสมควรผู้ไกล่เกลี่ยจะสั่งให้ดำเนินการเป็นการลับเฉพาะต่อหน้าคู่ความทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ได้

หลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาในการไกล่เกลี่ย ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๒๕

การพิจารณาคดี
(ต่อ)

ถ้าไม่อาจตกลงกันหรือประนีประนอมยอมความกันได้และจำเลยยังไม่ยื่นคำให้การให้ศาลจัดให้มีการสอบถามคำให้การของจำเลย โดยจำเลยจะยื่นคำให้การเป็นหนังสือหากศาลเห็นว่าไม่ถูกต้องหรือขาดสาระสำคัญบางเรื่องศาลอาจมีคำสั่งให้จำเลยแก้ไขในส่วนนั้นให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นก็ได้หรือจะให้การด้วยวาจาก็ให้จัดให้มีการบันทึกคำให้การและให้จำเลยลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ถ้าจำเลยไม่ให้การและไม่ได้รับอนุญาตให้ขยายระยะเวลาให้ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

มาตรา ๒๖



โจทก์ไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตให้เลื่อนคดี
ไม่ว่าจำเลยจะมาศาลหรือไม่ให้ถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อไป ให้ศาล
จำหน่ายคดีเว้นแต่ตามพฤติการณ์แห่งคดีศาลจะเห็นสมควรให้พิจารณาและชี้ขาด
ตัดสินคดีนั้นไปฝ่ายเดียวโดยให้ถือว่าโจทก์ขาดนัดพิจารณา

จำเลยไม่มาศาลในวันนัดพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตให้เลื่อนคดี ถ้าจำเลย
ไม่ได้ยื่นคำให้การไว้ให้ถือว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การแต่เพียงฝ่ายเดียวแต่ถ้าจำเลยยื่น
คำให้การไว้ก่อนหรือในวันนัดดังกล่าวให้ถือว่าจำเลยขาดนัดพิจารณา

มาตรา ๒๗

การพิจารณาคดี
(ต่อ)

ถ้าคู่ความฝ่ายใดไม่มาในวันนัดอื่นให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้น
สละสิทธิการดำเนินกระบวนการพิจารณาของตนในวันนั้นและทราบกระบวนการ
พิจารณาที่ศาลได้ดำเนินไปในวันนั้นด้วยแล้ว

มาตรา ๒๘



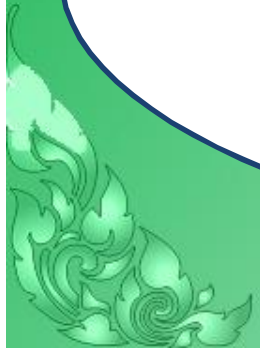
ภาระการพิสูจน์ในประเด็นข้อพิพาทซึ่งจำเป็นจะต้องพิสูจน์ถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการผลิต การประกอบ การออกแบบ หรือส่วนผสมของสินค้า การให้บริการหรือการดำเนินการใด ๆ ซึ่งศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในความรูู้เห็นโดยเฉพาะของคู่ความฝ่ายที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจ

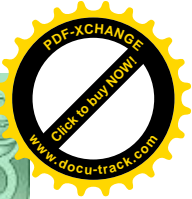
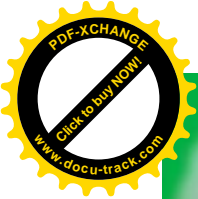
มาตรา ๒๙

การพิจารณาคดี
(ต่อ)

ภายหลังมีคำพิพากษาถึงที่สุด มีการฟ้องผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกันอีกโดยข้อเท็จจริงที่พิพาทเป็นอย่างเดียวกับคดีก่อนและศาลในคดีก่อนได้วินิจฉัยไว้แล้วศาลในคดีหลังอาจมีคำสั่งให้ถือว่าข้อเท็จจริงในประเด็นนั้นเป็นอันยุติเช่นเดียวกับคดีก่อนโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐาน เว้นแต่ศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงในคดีก่อนนั้นยังไม่เพียงพอแก่การวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือเพื่อให้โอกาสแก่คู่ความที่เสียเปรียบต่อผู้คดี ศาลมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานมาสืบเองหรืออนุญาตให้คู่ความนำพยานหลักฐานมาสืบเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๐





กรณีศาลมีคำสั่งให้สืบพยานให้ศาลสอบถามคู่ความฝ่ายที่จะต้องนำพยาน
เข้าสืบว่าประสงค์จะอ้างอิงพยานหลักฐานใดแล้วบันทึกไว้หรือสั่งให้จัดทำบัญชี
ระบุพยานยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาตามที่ได้เห็นสมควร

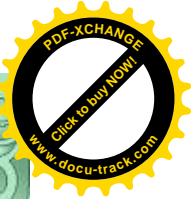
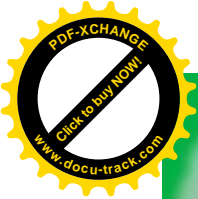
มาตรา ๓๑

การพิจารณาคดี
(ต่อ)

ก่อนสืบพยานให้ศาลแจ้งประเด็นข้อพิพาทให้คู่ความทราบ
และจะกำหนดให้คู่ความฝ่ายใดนำพยานมาสืบก่อนหรือหลังก็ได้

มาตรา ๓๒





เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมศาลมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานมาสืบได้เองตามที่เห็นสมควร ในการนี้ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานคดีตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานที่จำเป็นแล้วรายงานให้ศาลทราบรวมทั้งมีอำนาจเรียกสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลหรือให้จัดส่งพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา พยานหลักฐานที่ได้มาต้องให้คู่ความทุกฝ่ายทราบและไม่ตัดสิทธิคู่ความในอันที่จะโต้แย้งพยานหลักฐานดังกล่าว

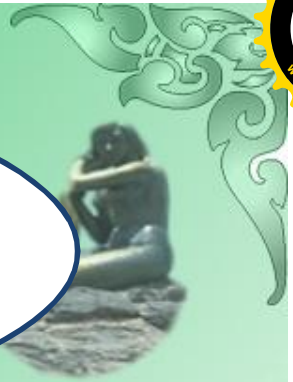
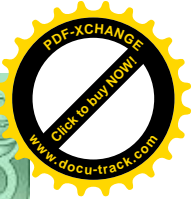
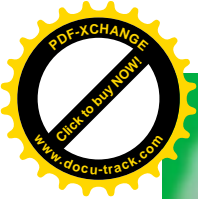
มาตรา ๓๓

การพิจารณาคดี
(ต่อ)

ให้ศาลเป็นผู้ซักถามพยานคู่ความหรือทนายความจะซักถามพยานได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากศาล ศาลมีอำนาจซักถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้างก็ตาม

มาตรา ๓๔





ให้ศาลนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปโดยไม่เลื่อนคดีจนกว่า
 จะเสร็จสิ้นการพิจารณาโดยศาลมีคำสั่งเลื่อนการนั่งพิจารณาคดีสืบพยาน
 ได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันในกรณีมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้

มาตรา ๓๕

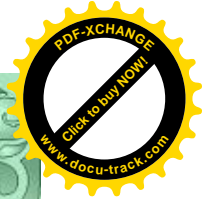
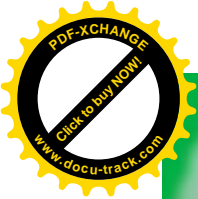
การพิจารณาคดี
 (ต่อ)

ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็น
 เพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้แต่ต้องให้ทุกฝ่ายทราบและให้
 โอกาสตามสมควรที่คู่ความจะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ
 ฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็น

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มามีสิทธิได้รับค่าปวยการ
 ค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่กำหนดโดยคณะกรรมการบริหาร
 ศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

มาตรา ๓๖





การพิจารณาเป็นอันสิ้นสุดเมื่อสืบพยานหลักฐาน
 ตามที่จำเป็นและคู่ความได้แถลงการณ์หากมีเสร็จแล้วให้ศาล
 มีคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว หากก่อนหน้านั้นจำเป็นต้อง
 นำพยานหลักฐานมาสืบเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความ
 ยุติธรรมให้ศาลทำการสืบพยานหลักฐานต่อไปหรือเรียก
 พยานที่สืบแล้วมาสืบใหม่โดยไม่ต้องมีฝ่ายใดร้องขอ

มาตรา ๓๗

การพิจารณาคดี
 (ต่อ)





คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดีอย่างน้อย
ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่ฟังได้โดยสรุปและคำวินิจฉัยใน
ประเด็นแห่งคดีพร้อมด้วยเหตุผลแห่งคำวินิจฉัยนั้น

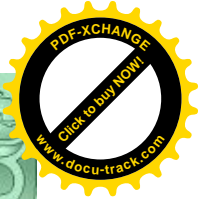
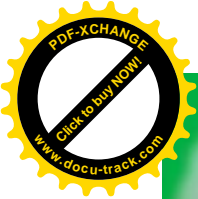
มาตรา ๓๘

คำพิพากษาและ
คำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี

ศาลมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องหรือกำหนดวิธีการ
บังคับให้เหมาะสมได้แม้จะเกินกว่าที่ปรากฏในคำขอบังคับของโจทก์ก็ตามแต่ต้อง
เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่คู่ความยกขึ้นมาว่ากล่าวกันแล้วโดยชอบ เมื่อความ
ปรากฏแก่ศาลว่าจำนวนค่าเสียหายที่โจทก์เรียกร้องไม่ถูกต้องหรือวิธีการบังคับ
ตามคำขอของโจทก์ไม่เพียงพอต่อการแก้ไขเยียวยาความเสียหายตามฟ้องในคดีที่
ผู้บริโศคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโศคเป็นโจทก์

มาตรา ๓๙





ศาลอาจกล่าวในคำพิพากษาหรือคำสั่งว่ายังสงวนสิทธิที่จะ
แก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดได้เมื่อ
ในเวลาพิพากษาคดีเป็นการพ้นวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ว่าความ
เสียหายอันเกิดขึ้นแก่ร่างกายสุขภาพหรืออนามัยนั้นมีแท้จริง
เพียงใดทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือ
คำสั่งแต่ก่อนการแก้ไขต้องให้โอกาสคู่ความอีกฝ่ายที่จะคัดค้าน

มาตรา ๔๐

คำพิพากษาและคำสั่ง
ชี้ขาดตัดสินคดี (ต่อ)





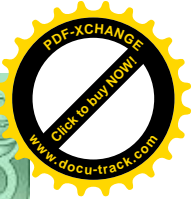
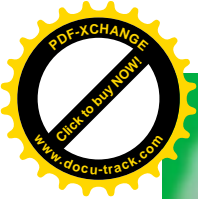
ให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนสินค้าใหม่ให้แก่ผู้บริโภค แทนการแก้ไขซ่อมแซมสินค้าที่ชำรุดบกพร่องเมื่อศาลเชื่อว่าความชำรุดบกพร่องที่ผู้บริโภค หรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคซึ่งเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบในความชำรุด บกพร่องของสินค้านั้นอยู่ในขณะส่งมอบสินค้านั้นและไม่อาจแก้ไขให้กลับคืนสภาพที่ใช้งานได้ตามปกติหรือถึงแม้จะแก้ไขแล้วแต่หากนำไปใช้บริโภคแล้วอาจเกิดอันตรายแก่ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้บริโภคที่ใช้สินค้านั้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงลักษณะของสินค้าที่อาจเปลี่ยนแปลงทดแทน กันได้ พฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจตลอดจนความสุจริตของผู้บริโภคประกอบด้วยและหาก ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้บริโภคได้รับประโยชน์จากการใช้สินค้าหรือได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ สินค้านั้นให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้บริโภคชดใช้ทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแล้วแต่กรณีตามที่เห็นสมควร

ถ้าผู้ถูกฟ้องมิใช่ผู้ผลิตหรือนำเข้าสินค้านั้นให้ศาลมีคำสั่งเรียกผู้ผลิตหรือนำเข้า เข้ามาในคดีตาม ปวพ. มาตรา ๕๗ (๓) และมีอำนาจพิพากษาให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบในหนี้ที่ผู้ ประกอบธุรกิจมีต่อผู้บริโภคได้ด้วย

มาตรา ๕๑

คำพิพากษา
และคำสั่งชี้ขาด
ตัดสินคดี (ต่อ)





ให้ศาลมีอำนาจสั่งผู้ประกอบการธุรกิจจ่ายค่าเสียหาย
 เพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร
 ถ้าการกระทำที่ถูกฟ้องร้องเกิดจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจกระทำโดยเจตนาเอาเปรียบ
 ผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรมหรือจงใจให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหายหรือประมาทเลินเล่อ
 อย่างร้ายแรงไม่นำพาค่าเสียหายที่จะเกิดแก่ผู้บริโภคหรือกระทำการอันเป็นการฝ่า
 ฝืนต่อความรับผิดชอบในฐานะผู้มีอาชีพหรือธุรกิจอันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนทั้งนี้
 โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเสียหายที่ผู้บริโภคได้รับผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการ
 ธุรกิจได้รับสถานะทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจ การที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้บรรเทาความ
 เสียหายที่เกิดขึ้นตลอดจนการที่ผู้บริโภคมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

ศาลมีอำนาจกำหนดได้ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนด
 แต่ถ้าค่าเสียหายมีจำนวนไม่เกินห้าหมื่นบาทให้ศาลมีอำนาจกำหนดได้ไม่เกินห้าเท่าของ
 ค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนด

มาตรา ๔๒

คำพิพากษาและคำสั่ง
 ชี้ขาดตัดสินคดี (ต่อ)



เมื่อศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือจำหน่ายคดีเสียจากสารบบความหากข้อเท็จจริงปรากฏแก่ศาลว่ายังมีสินค้าที่ไม่ได้จำหน่ายไปแล้วหรือที่เหลืออยู่ในท้องตลาดอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้บริโภคโดยส่วนรวมและไม่อาจใช้วิธีป้องกันอย่างอื่นได้ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดการประกาศและรับสินค้าซึ่งอาจเป็นอันตรายคืนจากผู้บริโภคเพื่อทำการแก้ไขหรือเปลี่ยนให้ใหม่ภายในเวลาที่กำหนดโดยค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการธุรกิจเองแต่ถ้าเป็นกรณีไม่อาจแก้ไขหรือเปลี่ยนให้ใหม่ก็ให้ใช้ราคาตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงลักษณะและสภาพของสินค้าขณะรับคืนรวมทั้งความสุจริตของผู้ประกอบการธุรกิจประกอบด้วย

(ต่ออนุ (๒))

คำพิพากษาและ
คำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี
(ต่อ)





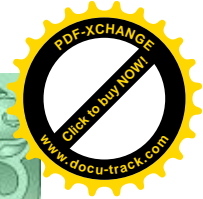
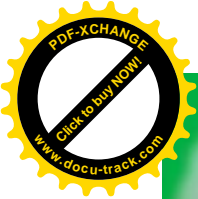
(๒) ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่เหลืออยู่และให้เรียกเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายกลับคืนจนกว่าจะได้รับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสินค้าให้มีความปลอดภัยแต่ถ้าไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงศาลจะมีคำสั่งห้ามผู้ประกอบการธุรกิจผลิตหรือนำเข้าสินค้านั้นก็ได้ และหากเป็นที่สงสัยว่าผู้ประกอบการธุรกิจจะเก็บสินค้าที่เหลือไว้เพื่อจำหน่ายต่อไปให้ศาลมีอำนาจสั่งทำลายสินค้าที่เหลือนั้นด้วย

หากปรากฏภายหลังว่าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลให้ศาลมีอำนาจสั่งจับกุมและกักขังผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้มีอำนาจทำการแทนของผู้ประกอบการธุรกิจในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นนิติบุคคลไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวโดยจะต้องถูกกักขังไว้จนกว่าจะมีประกันหรือประกันและหลักประกันตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรกำหนดว่าตนยินยอมที่จะปฏิบัติตามคำสั่งทุกประการ แต่ทั้งนี้แต่ละครั้งไม่ให้กักขังเกินกว่าหกเดือนนับแต่วันจับหรือกักขังแล้วแต่กรณีหรือสั่งให้เจ้าพนักงานคดีหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดดำเนินการโดยให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่าย และหากไม่ชำระให้บุคคลนั้นมีอำนาจบังคับคดีเสมือนหนึ่งเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา ๔๓

คำพิพากษาและ
คำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี
(ต่อ)





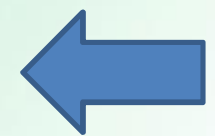
ให้ศาลมีอำนาจเรียกหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้นหรือบุคคลที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินงานของนิติบุคคลหรือผู้รับมอบทรัพย์สินจากนิติบุคคลดังกล่าวเข้ามาเป็นจำเลยร่วม และให้มีอำนาจพิพากษาให้บุคคลเช่นว่านั้นร่วมรับผิดชอบในหนี้ที่นิติบุคคลมีต่อผู้บริโภคดีด้วย

ในคดีที่ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งถูกฟ้องเป็นนิติบุคคลหากข้อเท็จจริงปรากฏว่านิติบุคคลถูกจัดตั้งขึ้นหรือดำเนินการโดยไม่สุจริตหรือมีพฤติการณ์ฉ้อฉลหลอกลวงผู้บริโภคหรือมีการย้ายถ่ายทรัพย์สินของนิติบุคคลไปเป็นประโยชน์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งและทรัพย์สินของนิติบุคคลมีไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้การฟ้องและคู่ความร้องขอหรือศาลเห็นสมควร เว้นแต่ผู้ฟ้องจะได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำดังกล่าวหรือในกรณีของผู้รับมอบทรัพย์สินนั้นจากนิติบุคคลจะต้องพิสูจน์ได้ว่าตนได้รับทรัพย์สินมาโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน

ผู้รับมอบทรัพย์สินให้ร่วมรับผิดชอบไม่เกินทรัพย์สินที่ผู้ฟ้องได้รับ

มาตรา ๔๔

คำพิพากษาและ คำสั่งชี้ขาดตัดสินคดี (ต่อ)





ให้จัดตั้งแผนกคดีผู้บริโภคขึ้นในศาลอุทธรณ์
และศาลอุทธรณ์ภาคโดยให้มีอำนาจพิจารณา
พิพากษาคดีที่อุทธรณ์จากศาลชั้นต้นในคดีผู้บริโภค
มาตรา ๔๕

ห้ามมิให้คู่ความ
อุทธรณ์ในปัญหา
ข้อเท็จจริงในคดีที่มี
ราคาทรัพย์สินหรือ
จำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาท
กันในชั้นอุทธรณ์ไม่เกิน
ห้าหมื่นบาทหรือไม่เกิน
จำนวนที่กำหนดใน
พระราชกฤษฎีกา
มาตรา ๔๗

อุทธรณ์


การอุทธรณ์
ให้อุทธรณ์ไปยัง
ศาลอุทธรณ์แผนกคดี
ผู้บริโภคหรือศาลอุทธรณ์
ภาคแผนกคดีผู้บริโภค
ภายในกำหนดหนึ่งเดือน
นับแต่วันที่ได้อ่านคำ
พิพากษาหรือคำสั่ง
มาตรา ๔๖





ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคดีต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๗ ผู้อุทธรณ์อาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคนหรือศาลอุทธรณ์ภาคแผนกคดีผู้บริโภคไปพร้อมกับอุทธรณ์ เมื่อศาลชั้นต้นตรวจอุทธรณ์เห็นว่าต้องห้ามก็ให้ส่งอุทธรณ์และคำขอไปยังศาลอุทธรณ์เพื่อพิจารณาแต่ถ้าเห็นว่าไม่ต้องห้ามก็ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์ไว้ดำเนินการต่อไป

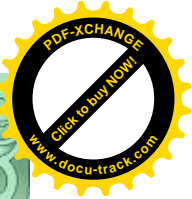
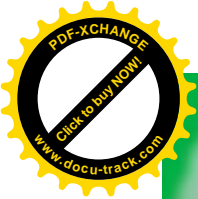
กรณีศาลชั้นต้นสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้าม ตามมาตรา ๔๗ ผู้อุทธรณ์อาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคภายในกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งก็ได้ถ้ายื่นคำขอแล้วจะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอและการพิจารณาคำขอให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๔๘

อุทธรณ์ (ต่อ)





การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค ต้อง
ดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็วทั้งนี้ตามข้อกำหนดประธานศาลฎีกา
ภายใต้บังคับมาตรา ๕๒ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์
หรือศาลอุทธรณ์ภาคให้เป็นที่สุด

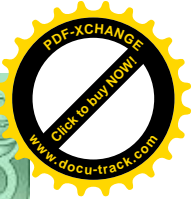
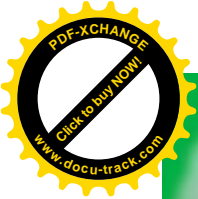
มาตรา ๔๙

อุทธรณ์ (ต่อ)

ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคน
ศาลชั้นต้นมาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์และการพิจารณาพิพากษา
ชี้ขาดตัดสินคดีของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคโดยอนุโลม

มาตรา ๕๐





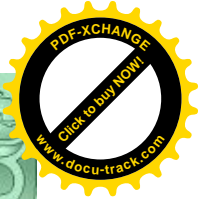
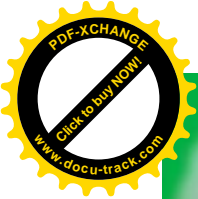
คู่ความอาจยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้
 พิจารณาอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีที่มีทุนทรัพย์
 ที่พิพาทในชั้นที่ฎีกาเกินสองแสนบาทหรือในปัญหาข้อกฎหมาย
 ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์
 หรือศาลอุทธรณ์ภาคให้คู่ความยื่นฎีกาไปพร้อมกับคำร้องโดยยื่นต่อศาลชั้นต้น
 แล้วให้ศาลชั้นต้นรีบส่งคำร้องพร้อมฎีกาไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

มาตรา ๕๑

ฎีกา


ศาลฎีกาอาจพิจารณาอนุญาตได้เมื่อเห็นว่าปัญหา
 ตามฎีกานั้นเป็นปัญหาซึ่งเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ
 หรือปัญหาสำคัญอื่นที่ศาลฎีกาควรวินิจฉัย

มาตรา ๕๒



หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำร้องการ
พิจารณาคำร้อง การตรวจรับฎีกา การแก้ฎีกา
ตลอดจนการพิจารณาและวินิจฉัยของศาลฎีกา
ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๕๓

ฎีกาที่ได้รับอนุญาต

เฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย
หากศาลเห็นว่าคำพิพากษาหรือ
คำสั่งของศาลอุทธรณ์หรือศาล
อุทธรณ์ภาคไม่ถูกต้องไม่ว่า
ทั้งหมดหรือบางส่วนศาลฎีกาจะมี
คำวินิจฉัยแต่เฉพาะในปัญหาข้อ
กฎหมายและยกคำพิพากษาหรือ
คำสั่งของศาลอุทธรณ์หรือศาล
อุทธรณ์ภาคหรือศาลชั้นต้นแล้วมี
คำสั่งให้ทำคำพิพากษาหรือคำสั่ง
ใหม่ภายใต้กรอบคำวินิจฉัยของ
ศาลฎีกาก็ได้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๔

ให้นำบทบัญญัติ
ในหมวด ๒ วิธีพิจารณา
คดีผู้บริโภคนในศาลชั้นต้น
มาใช้บังคับแก่การ
พิจารณาพิพากษา
ชี้ขาดตัดสินของ
ศาลฎีกาโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕

ฎีกา (ต่อ)





ก่อนยื่นฟ้องหากมีเหตุเช่นเดียวกับกรณีที่จะทำให้โจทก์ก็มีสิทธิยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งจัดให้มีวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาตาม ปวพ. มาตรา ๒๕๔ (๒) หรือมีความจำเป็นต้องขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นส่วนรวม ผู้ที่จะเป็นโจทก์อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขอใช้วิธีการชั่วคราว

คำขอต้องบรรยายถึงข้อเท็จจริงที่แสดงว่ามีเหตุที่จะฟ้องผู้ประกอบการธุรกิจเป็นจำเลยและมีเหตุเพียงพอที่จะทำให้เชื่อว่าสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอนั้นรวมทั้งจะต้องมีบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงของผู้รู้เห็นเหตุแห่งการขอนั้นเพื่อสนับสนุนข้ออ้าง

มาตรา ๕๖

วิธีการชั่วคราว
ก่อนพิพากษา 



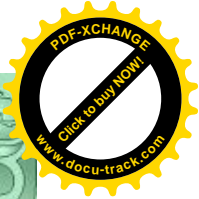
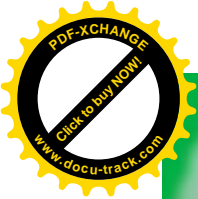
ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอหากพิจารณาแล้วเห็นว่า

- (๑) คำขอและโอกาสที่ยื่นคำขอนั้นมีเหตุผลสมควรและมีเหตุเพียงพอ
- (๒) สภาพแห่งความเสียหายของผู้ขอไม่สามารถที่จะได้รับชดใช้เป็นเงินหรือทดแทนด้วยสิ่งอื่นใดได้หรือผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยไม่อยู่ในฐานะที่จะชดใช้หรือทดแทนความเสียหายแก่ผู้ขอหรือกรณีเป็นการยากที่จะบังคับคดีเอาแก่ผู้ถูกฟ้องเป็นจำเลยได้ภายหลังหรือจะเกิดความเสียหายต่อผู้บริโภคเป็นส่วนรวมอันยากต่อการแก้ไขเยียวยาในภายหลัง

ทั้งนี้ ให้ค้ำประกันว่าความเสียหายเกิดแก่ฝ่ายใดมากกว่ากันเป็นสำคัญคำสั่งเป็นที่สุดเมื่อศาลยกคำขอ

มาตรา ๕๗

วิธีการชั่วคราว
ก่อนพิพากษา
(ต่อ)



ให้ศาลแจ้งคำสั่งอนุญาตให้ผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยทราบ
โดยไม่ชักช้า
คำสั่งให้มีผลบังคับทันที

มาตรา ๕๘

วิธีการชั่วคราว
ก่อนพิพากษา
(ต่อ)

กรณีศาลมีคำสั่งอนุญาตอาจสั่งให้ผู้ขอวางเงินหรือ
หาประกันมาให้ตามจำนวนภายในระยะเวลาและกำหนดเงื่อนไข
อย่างไรก็ตามที่ศาลเห็นสมควรสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้

มาตรา ๕๙

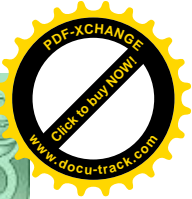
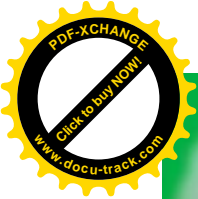


ผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยอาจยื่นคำขอให้ศาลยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งศาลเช่นนี้ให้เป็นที่สุด

คำขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งอาจขอรวมไปกับคำขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ขอตามมาตรา ๕๖ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้หรือยื่นคำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมและเมื่อศาลทำการไต่สวนแล้วเห็นว่าคำสั่งเดิมที่ถูกยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเป็นการสั่งโดยความผิดหรือความเลินเล่อของผู้ขอทำให้ศาลมีความเห็นลงไปว่ามีเหตุที่จะฟ้องหรือมีเหตุเพียงพอที่จะสั่งอนุญาตตามมาตรา ๕๗ ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ขอชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร และถ้าผู้ขอไม่ปฏิบัติตามศาลมีอำนาจบังคับผู้ขอเสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา ๖๐

วิธีการชั่วคราว
ก่อนพิพากษา
(ต่อ)



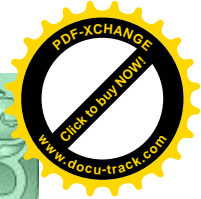
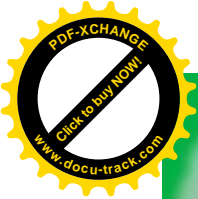
คำสั่งเป็นอันยกเลิกเมื่อผู้ขอมิได้ฟ้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

ผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยอาจยื่นคำขอต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถือว่าคำสั่งนั้นเป็นอันยกเลิกและขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้และให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ขอชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยและให้ศาลมีอำนาจบังคับผู้ขอเสมือนหนึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาในกรณีผู้ขอไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล

มาตรา ๖๑

วิธีการชั่วคราว
ก่อนพิพากษา
(ต่อ)





กรณีผู้ขอฟ้องคดีภายในสิบห้าวันหรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้คำสั่งให้คำสั่งอนุญาตหรือคำสั่งอนุญาตที่ศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง มีผลใช้บังคับต่อไป เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งตามคำขอของจำเลยให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นและให้นำ ปวพ. มาตรา ๒๖๐, ๒๖๑, ๒๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๒

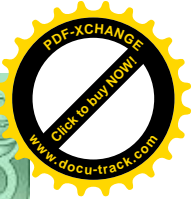
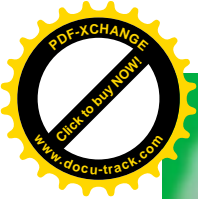
วิธีการชั่วคราว
ก่อนพิพากษา(ต่อ)

ในระหว่างการพิจารณาเมื่อศาลเห็นสมควรหรือคู่ความมีคำขอหรือปรากฏจากรายงานของเจ้าพนักงานคดีศาลมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาความเสียหายหรือป้องกันเหตุที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่ความหรือผู้บริโภาคเป็นส่วนรวมเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีได้เท่าที่จำเป็นพอสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

ในการดำเนินการ ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องแจ้งข้อมูลหรือออกหมายเรียกบุคคลมาไต่สวนเกี่ยวกับความเสียหายเหตุที่จะก่อให้เกิดความเสียหายรวมทั้งกิจการและทรัพย์สินของจำเลย

มาตรา ๖๓





ก่อนมีการออกหมายบังคับคดีจะทำให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาได้รับความเสียหายและหากเนิ่นช้าไปจะไม่อาจบังคับคดีได้ เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาอาจมีคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลเพื่อให้ออกหมายบังคับคดีไปทันทีโดยไม่ต้องออกคำบังคับก่อนก็ได้

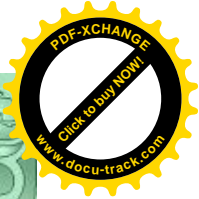
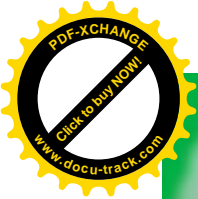
มาตรา ๖๔

การบังคับตาม
คำพิพากษาหรือคำสั่ง

ภายหลังมีคำพิพากษาถึงที่สุดหากปรากฏแก่ศาลว่ามีข้อขัดข้องทำให้ไม่อาจดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษาได้หรือมีความจำเป็นต้องกำหนดวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งเพื่อแก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าวตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณีเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๖๕





คดีผู้บริโภคค้างพิจารณาอยู่ก่อนให้ศาลนั้น
มีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไปและให้บังคับ
ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ก่อนจนคดีถึงที่สุด

มาตรา ๖๖

บทเฉพาะกาล

